N°. 33. 1849.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant, franco per post, is f 24 in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en 10 cents voor afzonderlijke nommers.

DONDERDAG 8 FEBRUARIJ.

De prijs der advertentien is 15 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 6 Februarij jl., n°. 48, heeft Zijne Majesteit tot lid der Eerste Kamer van de Staten-Generaal benoemd den baron *B. A. van Verschuer*, lid van den raad der stad Amsterdam, in plaats van den heer *F. van der Oudermeulen*, die zwarigheid heeft gemaakt de hem opgedragen betrekking van lid der Eerste Kamer te aanvaarden.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 31sten Januarij 1849, n°. 20, is de heer *A. J. Rodenhuis*, te Harlingen, erkend als consul der Vrije Hanze-stad Bremen voor de provincie Friesland, met insluiting der eilanden Vlieland tot Schiermonnikoog.

PROGRAMMA voor de opening van de Vergadering der Staten-Generaal, te 's Gravenhage, op Dingsdag den 13den Februarij 1849.

Art. 1. Des middags ten twaalf ure, zullen de Leden der Staten-Generaal zich in de zaal, bestemd tot de Vergadering van de Tweede Kamer, begeven, en zich in eene Algemeene Vergadering vereenigen, onder voorzitting van den door *Zijne Majesteit* benoemden President van de Eerste Kamer, ten einde *Zijne Majesteit* af te wachten.

Art. 2. De Ministers, Hoofden van Ministeriele Departementen, de Kanselier der Orden en de Leden van den Raad van State, zullen zich des middags ten één ure mede in bovengemelde zaal vervoegen.

Art. 3. *Zijne Majesteit de Koning* de Vergadering der Staten-Generaal zullende openen, zal ten één ure met den volgenden trein van Hoogstdeszelfs Paleis afrijden:

a. Een kommando cavalerie;

b. De Hoffourier en twee rijknechts te paard;

c. De Kamerheer-Ceremoniemeester, rijdende in eene hofkoets met twee paarden bespannen, gaande een lakkei naast ieder portier;

d. Acht Kamerheeren van *Zijne Majesteit*, in twee hofkoetsen, ieder met zes paarden bespannen, gaande naast ieder portier twee lakkeijen; De Heeren Kamerheeren zullen zich volgens hunnen rang plaatsen, de jongsten vooruit rijdende:

e. De Groot-Officieren van 's Konings Huis, gezeten in twee hofkoetsen met zes paarden bespannen, gaande twee lakkeijen naast ieder portier;

f. Een kommando cavallerie;

g. *Zijne Majesteit de Koning* te paard, begeleid door *Hunne Koninklijke Hoogheden de Prinsen*, en gevolgd door de Officieren van Hoogstdeszelfs Militair Huis;

h. Een kommando cavalerie, tot sluiting van den trein.

Art. 4. De trein zal rijden:
over den Kneuterdijk;
den Langen Vijverberg;
den Korten Vijverberg;
het Binnenhof.

Art. 5. De trein aan de vergaderplaats der Staten-Generaal gekomen zijnde, zal *Zijne Majesteit* aan de deur van het hôtel ontvangen worden door eene Commissie van Hun Edel Mogenden, door de Vergadering uit hun midden te kiezen; dewelke, voorafgegaan van den Kamerheer-Ceremoniemeester, de Kamerheeren en de Groot-Officieren van 's Konings Huis, *Zijne Majesteit* zal geleiden naar de zaal der Staten-Generaal.

Het Militair Huis des Konings volgt onmiddellijk.

Art. 6. De Groot-Officieren van 's Konings Huis plaatsen zich achter *Zijner Majesteits* zitplaats; de Kamerheeren en het Militair Huis des Konings ter regter en linker zijde van den Troon; de Kamerheer-Ceremoniemeester wat voorwaarts, ter regter zijde van den Troon.

Art. 7. De zitting geëindigd zijnde, gaat *Zijne Majesteit* met denzelfden trein, waarmede Hoogstdezelve binnengekomen was, en in de orde bij artikel 3 vermeld, naar het Paleis terug; zullende de trein den volgenden weg nemen:
over het Buitenhof;
de Plaats;
den Kneuterdijk;
naar het Paleis.

Art. 8. Salvo's van het geschut zullen het afrijden van *Zijne Majesteit* van het Paleis, en het oogenblik dat Hoogstdezelve de Vergadering van de Staten-Generaal verlaat, aankondigen.

's Gravenhage, den 7den Februarij 1849.

De Kamerheer-Ceremoniemeester,
Grave van Limburg Stirum Noordwijk.

De Minister van Finantien brengt bij deze ter kennis van het algemeen, dat, ofschoon het laatste tijdstip der expeditie en van de sluiting der brievenmaal voor de *overlandpost* naar *Nederlandsch Indie* over *Marseille* bepaald blijft gelijk zulks, in overeenstemming met de van het buitenland ontvangene officiele opgaven, bij berigt van den 5den December ll. namens het departement is aangekondigd — dat is: van *Amsterdam*, *'s Gravenhage*, *Rotterdam* enz. op den 23sten van elke maand met de gewone avondpost, en van het kantoor van expeditie te *Breda* op den 24sten des morgens vroeg, — er echter thans, tot vermijding der nadeelige gevolgen die uit de vertraagde overkomst van eene op het uiterste tijdstip gedane verzending kunnen voortvloeijen, ook met het oog op de tegenwoordige moeijelijkheid van den overtogt der rivieren last is gegeven, om reeds des daags te voren eene voorafgaande expeditie te doen plaats hebben naar het punt alwaar de overlandpost dezelve opneemt, van alle brieven en stukken die een of meer dagen vroeger zullen op de post zijn bezorgd, en zulks ten einde aan de belanghebbenden in ieder geval het effect te doen genieten van de voorzorg, die zij zouden kunnen bezigen om het niet op den allerlaatsten dag te laten aankomen, en die ook, wanneer geene bijzondere redenen daartegen bestaan, over het algemeen aan te raden is.

's Gravenhage, den 20sten Januarij 1849.

De Minister voornoemd,
Van Bosse.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ITALIE.

Volgens de Italiaansche dagbladen had de Zwitsersche bezetting te Bologna, die twee duizend man sterk is en onder het bevel staat van den generaal Latour, het voornemen te kennen gegeven om die stad te verlaten en zich naar Gaëta te begeven. Die generaal vond hierin, blijkens de laatste berigten, die tot den 28sten Januarij loopen, van de zijde der demokraten grooten tegenstand, doch zou verklaard hebben, dat hij zich, ingeval men zijn vertrek mogt willen verhinderen, met geweld een weg zou weten te banen. Eene andere voor de demokratische partij in den Kerkelijken Staat min gunstige omstandigheid, welke eenige der gemelde dagbladen mededeelen, was deze, dat het hoofd van het Sardinisch ministerie, Gioberti, op het door een der Turijnsche clubs te kennen gegeven verlangen dat Sardinische afgevaardigden naar de Italiaansche constituerende vergadering te Rome zouden worden gezonden, stellig verklaard had, dat hij hierin nimmer zou toestemmen. Dit laatste berigt wordt intusschen door de *Gazzeta Piemontese* bepaald weersproken. Dat blad voegt er bij, dat het antwoord, door den minister Gioberti aan de club gegeven, voor deze bevredigend was geweest, maar dat het ministerie alleen in de kamers volledige opening zou geven van zijne bedoelingen. De te Rome uitkomende *Epoca* en het Turijnsche dagblad *Concordia* weêrspreken de vroeger medegedeelde tijding van de afbreking der diplomatieke betrekkingen tusschen de Sardinische en de Romeinsche regeringen. Wel was de Sardinische gezant uit Rome vertrokken, maar de legatie zelve was toch geopend gebleven.

Den 28sten had men te Rome de namen der twaalf personen die voor de constituerende vergadering verkozen zijn, bekend gemaakt, waaronder al de ministers en de prins van Canino voorkomen. Denzelfden dag zouden de namen der elders in den Kerkelijken Staat gekozenen aangekondigd worden.

— De Koning van Sardinie bevindt zich te Alessandria en houdt zich steeds bezig met inspectien of het beramen van militaire maatregelen. Men meende dat de Sardinische kamers niet door den Koning zelven geopend zouden worden.

DUITSCHLAND.

Volgens een bijzonder berigt uit Frankfort van den 5den, had de commissie der nationale vergadering voor het werk der staatsregeling den vorigen dag eenen aanvang gemaakt met de herziening der constitutie ten behoeve van de tweede lezing derzelve, en terstond besloten met opzigt tot de 1ste paragraaph aan de vergadering voor te stellen om, uit aanmerking der omstandigheden van Oostenrijk en Sleeswijk-Holstein, de tweede lezing van die paragraaph onbepaald uit te stellen. »Wij vinden dit besluit daarom zoo belangrijk — zegt het berigt — omdat het de vestiging van den bondsstaat niet meer van de toestemming der Oostenrijksche regering afhankelijk wil doen zijn, en niet meer de onverdeeldheid van het bondsgebied tot volstrekte voorwaarde van de vervulling onzer taak wil maken."

— De Sleeswijk-Holsteinsche landsvergadering heeft dezer dagen het volgende adres aan den Aartshertog Rijks-stedehouder vastgesteld:

» Doorluchtigste Aartshertog Rijks-stedehouder!

» Met vertrouwen vestigt het volk van Sleeswijk-Holstein den blik op de regering van Uwe Keizerlijke Hoogheid, in welker hand de onderhandeling betreffende en het sluiten van eenen vrede met Denemarken gelegd is, door welken de staatsregtelijke stelling der Hertogdommen definitief zal geregeld en vastgesteld worden. In den jongsten tijd is de wel niet officiele, maar stellig geloofwaardige tijding ter algemeene kennisse gekomen, dat door de bemiddelende mogendheid het voorstel was gedaan, om als grondslag voor de vredes-onderhandelingen de scheiding des Hertogdoms Sleeswijk van Holstein en de constituering van Sleeswijk als een bijzonderen, in eene zekere zelfstandigheid tus-

schen Duitschland en Denemarken staanden Staat aan te nemen. Deze tijding heeft het gansche land met de grootste onrust en zorg vervuld. Talrijke adressen, uit alle gedeelten der Hertogdommen, welke deels onmiddellijk aan Uwe Keizerlijke Hoogheid en aan de hooge Duitsche nationale vergadering ingezonden, deels tot ons gekomen zijn, getuigen in hoe groote mate een zoodanig voorstel het gansche land grieft in zijn bewustzijn van regt en in zijne heiligste belangen. De landsvergadering, als het eerst geroepen tot verdediging der belangen van het Sleeswijk-Holsteinsche volk, zou haren pligt verwaarloozen, wanneer zij in dit gunstig oogenblik wilde nalaten, voor Uwe Keizerlijke Hoogheid de gronden te ontwikkelen, welke het sluiten van eenen vrede op den aangegeven grondslag onmogelijk doen voorkomen.

» Wij meenen ons van eene breede ontwikkeling van het regt der Hertogdommen op onafscheidbare vereeniging hier ter plaatse te kunnen onthouden. Hoeveel er ook immer over de beteekenis van onze oude landsregten gestreden moge zijn, steeds en onder alle omstandigheden is zoowel door onze landsheeren als ook door de hoogste magten van Duitschland als een der voornaamste grondregten van de Hertogdommen hunne onafscheidbaarheid erkend. Alle regenten uit het huis van Oldenburg, van den stichter der dynastie, Christiaan I, tot op den tegenwoordigen tijd, hebben beloofd, de verbinding van Sleeswijk met Holstein te zullen handhaven. De Duitsche bondsvergadering heeft bereids door haar besluit van 17 September 1846 uitgesproken, dat Duitschland het regt van Holstein op die vereeniging moet beschermen. Pruissens grootmoedige Koning heeft in zijn schrijven van 24 Maart des vorigen jaars verklaard, dat de Hertogdommen Sleeswijk-Holstein zelfstandige, innig met elkander verbonden Staten zijn. Hij heeft daarmede die beginselen erkend en op zich genomen te verdedigen, die in het bewustzijn onzes volks als de zekerste grondslagen van het staatsregt der Hertogdommen levendig zijn. Toen in Maart van het vorige jaar door Denemarken een aanval op de zelfstandigheid van Sleeswijk en op de verbinding er van met Holstein gedaan werd, heeft Duitschland zijne verpligting om bondgenootschappelijke hulp te bieden, ontleend niet zoozeer uit het regt van Sleeswijk op zelfstandigheid, als veeleer uit het regt van den bondstaat Holstein op onverbreekbare vereeniging met Sleeswijk. Dit is in herhaalde besluiten der Duitsche bondsvergadering verklaard. En nu, nadat de Deensche troepen uit de Hertogdommen verdreven zijn, zoude een strijd, die door Duitschland is aanvaard tot afwering van een onregtmatigen aanval op de vereeniging der Hertogdommen, geëindigd worden met de scheiding der innig verbonden landen? Wij wisten niet, dat de loop, dien de oorlog tot nu toe genomen heeft, het bewilligen eener zoodanige voorwaarde kon regtvaardigen.

» Niet minder dan met het regt, is een zoodanig voorstel in tegenspraak met het politiek bewustzijn en den eenstemmigen vasten wil van het Sleeswijk-Holsteinsche volk. Sedert eeuwen hebben beide Hertogdommen elkander in lief en leed trouw bijgestaan. Ieder Sleeswijker ziet in Holstein, ieder Holsteiner in Sleeswijk zijn vaderland. Eene scheiding zou beide landen op het gevoeligste in al hunne intellectuele en materiele belangen kwetsen.

» De Hertogdommen hebben, om slechts iets te noemen, eene gemeenschappelijke universiteit, gemeenschappelijke regtspleging, gemeenschappelijke administratie, een gemeenschappelijk tol- en muntstelsel. Van Denemarken zijn zij in al deze opzigten ten eenen male gescheiden. Gelijk de gansche beschaving der Sleeswijkers niet minder dan die der Holsteiners Duitsch is, zoo wijzen alle betrekkingen van onderling verkeer de bewoners der beide hertogdommen naar het zuiden. Door eene eeuwenlange gewoonte van vereenigd te zijn, zijn alle intellectuele, politieke en materiele belangen van beide hertogdommen zoo in elkander versmolten, dat eene scheiding der beide landen hetzelfde beteekent, als of men een levend ligchaam in tweeën wilde snijden. Toen in de vorige lente aan de Holsteiners eene vervulling van al hunne wenschen en eischen zonder strijd werd aangeboden, ten koste van hunne vereeniging met Sleeswijk, dacht geen Holsteiner er aan zijne Sleeswijksche broeders in den steek te laten en door verloochening der oude Holsteinsche trouw zich eene eerlooze vrijheid te verschaffen. De aanranding der vereeniging van de Hertogdommen was de laatste oorzaak van hunnen opstand. Hoe zouden wij thans, nu wij eenmaal de zegeningen van eene door geen vreemden invloed gestoorde en belemmerende gemeenschappelijke zelfstandigheid genoten hebben, nu wij die door eene grondwet, welke reeds in het volk heeft wortel geschoten, hebben bevestigd, rustig toelaten dat een vrede gesloten wierd, die ons den kampprijs ontneemt en ons juist in dien toestand brengt, dien wij door den oorlog met Denemarken voorkomen wilden? Gewis, dit zal nimmer geschieden! — Wij koesteren het vertrouwen op Uwe Keizerlijke Hoogheid, dat uwe regering nooit een zoodanigen grondslag bij de vredesonderhandelingen zal aannemen. Ook wij voelen tevens ons gedrongen onze innige overtuiging uit te spreken, dat een op den aangegeven grondslag berustende vrede, ingevalle die werkelijk gesloten wierd, op zijne eigene onuitvoerlijkheid zou moeten schipbreuk lijden.

» Het sluiten van een zoodanigen vrede zou in de Hertogdommen dezelfde uitwerking hebben, als het patent, door hetwelk in Maart ll. Sleeswijk in Denemarken moest worden ingelijfd. Er zou geen eerlijk man in de Hertogdommen te vinden zijn, die bereid zou wezen tot de uitvoering van een zoodanig vredesverdrag de hand te bieden. Voorzeker is niemand trouwer aan het Duitsche rijk gehecht dan ons land. Sleeswijk-Holstein is innig doordrongen van het bewustzijn, hoeveel het aan de snelle en krachtige bondgenootschappelijke hulp van Duitschland te danken heeft. Bij herhaalde gelegenheden hebben wij bewezen, dat wij steeds bereid zijn, ons aan de verordeningen en wenschen van het centraal bestuur ook onder de moeijelijkste omstandigheden te onderwerpen. Maar de bedenkelijke staat van zaken dringt ons te verklaren, dat eene scheiding van Sleeswijk en Holstein niet kan worden afgedwongen, ten ware het rijk besloten mogt hebben zijne wapenen tegen de Hertogdommen te keeren.

» Mogt evenwel geschieden wat wij voor onmogelijk houden, mogt Sleeswijk in eene, hoe ook gewijzigde, zelfstandigheid geplaatst en van Holstein gescheiden worden, de strijd zou daarmede niet beslist wezen; de beslissing zou slechts uitgesteld zijn. Er zou daardoor een volkomen onhoudbare toestand geboren worden. Het kleine, tusschen Denemarken en Duitschland in schijnbare onafhankelijkheid geplaatste, Hertogdom zal onophoudelijk eene aanleiding tot twist tussschen beide natien blijven. Denemarken wil alleen daarom de verbinding der Hertogdommen niet toestaan, wijl het hoopt het op zich zelf staande Sleeswijk ligter te zullen kunnen inlijven. De zelfstandigheid van Sleeswijk, door welke waarborgen men die ook verzekeren moge, zou van den beginne af slechts eene schijnbare zijn. De onophoudelijke inbreuk van Denemarken op onze regten, die nog lang in treurig aanden bij ons zullen blijven, zullen terstond van nieuws af beginnen, Denen zullen niet rusten, zoolang zij kunnen hopen, de gren van hunnen Staat tot aan den Eider uit te breiden. De oude nat nale afkeer tusschen de Denen en de Sleeswijkers, door de jong gebeurtenissen tot nationalen haat gestegen, zal steeds op nieuw aan geblazen worden. Bij iedere nieuwe gelegenheid zal de oude sympat der Holsteiners voor de Sleeswijkers sterker ontwaken. Deze onopho delijke botsingen zullen eindelijk noodwendig tot nieuwe oorlog voeren, en nadat Sleeswijk door zijne onnatuurlijke dubbelzinn stelling welligt inwendig geschokt zal zijn, zal eindelijk toch lot door het vestigen van eene bepaalde verhouding; door definiti aansluiting hetzij aan het zuiden hetzij aan het noorden, beslist moet worden.

» Dit is het uitzigt, dat de daarstelling van een zelfstandig Sleeswij voor ons opent. Het zal voldoende zijn hier slechts kortelijk te wij op de eigene groote belangen van Duitschland, die eene afscheidin van Sleeswijk dringend afraden. Wij herinneren slechts aan het mar time gewigt zijner havens; aan de onwaarde, waartoe eene der be Duitsche oorlogshavens, de Kieler haven, zou verzinken, indien h westelijke zijde aan het zoogenaamd zelfstandige Sleeswijk behoord aan den onveiligen toestand der gewigtige vesting Rendsburg, indi onmiddellijk voor hare poorten de grenzen van het Duitsche gebi gelegen waren; aan het gewigt van het de Oostzee met de Noord verbindende Sleeswijk-Holsteinsche kanaal, dat voor een groot deel grens der beide hertogdommen uitmaakt en voor een gedeelte zelfs h Holsteinsche gebied doorsnijdt. De wijsheid van het rijksbestuur z al deze en dergelijke gronden bereids volkomen in hunne waarde ove wogen hebben.

» Uit alle ontwikkelde gronden zal, gelijk wij met vertrouwen ve wachten, de onmogelijkheid van eenen vrede blijken, die niet op erkenning der onverbrekelijke vereeniging van de beide Hertogdomme berust. Wij kunnen niet nalaten de in herhaalde voorstellen d vroegere vertegenwoordigers van de Hertogdommen ontwikkelde ove tuiging op nieuw uit te spreken, dat de opneming van Sleeswij in het Duitsche rijk den zekersten waarborg voor de duurzam vereeniging en zelfstandigheid der Hertogdommen zou uitmake Ook de Duitsche bondsvergadering heeft in haar besluit van April des vorigen jaars verklaard, dat »» volgens hare overtuiging zekerste waarborg voor de vereeniging van Sleeswijk met Holstein door de toetreding van Sleeswijk tot den Duitschen bond verkr gen zou worden."" Daarbij komt, dat tegenwoordig, indien artt. en 3 der Duitsche staatsregeling ook bij de tweede lezing door Duitsche nationale vergadering aangenomen mogten worden, geen ander middel tot handhaving van de grondwettige vereeniging d Hertogdommen gevonden kan worden. Want dat aan den eenig uitweg, die buitendien nog mogelijk zou zijn, aan eene losma king der betrekking, waarin Holstein tot het Duitsche rijk steed heeft gestaan, nooit en onder geen omstandigheden gedacht kan wor den, dat zal wel niet vooraf eene bijzondere verzekering van onze zijd behoeven. Wij kunnen derhalve thans des te zekerder hopen, da de opneming van Sleeswijk in het Duitsche rijk door den vrede ver kregen zal worden, wijl in het tegenovergestelde geval de Duitsche rijk vergadering zelve door hare besluiten het hertogdom Holstein van d mogelijkheid zou hebben beroofd, om zijn regt op de vereeniging met Sleeswijk te handhaven.

» In het bovenstaande heeft de landsvergadering, haren pligt ge dachtig, Uwe Keizerlijke Hoogheid de hoofdgronden, welke tegen elk scheiding der hertogdommen pleiten, eerbiedig voorgedragen. Wij kun nen niet eindigen, zonder de verzekering er bij te voegen, dat wij, voor zoover het aan ons ligt, bereid zullen zijn, de voorbereiding van een billijken en aannemelijken vrede naar ons vermogen te bevorderen, en dat wij hierbij van de toestemming des lands verzekerd zijn. Tevens echter kunnen wij de verzekering herhalen, dat, ingevalle niet weldr een aannemelijke vrede mogt kunnen worden tot stand gebragt, het lan metterdaad bewijzen zal dat het bereid is, met de grootste opoffering en inspanning zich tot de hernieuwing van den oorlog toe te rusten.

» Wij eindigen met de even dringende als eerbiedige bede, dat Uwe Keizerlijke Hoogheid slechts een zoodanigen grondslag voor de vrede onderhandelingen mogt willen aannemen, welke met de onverbrekelijke verbinding der hertogdommen Sleeswijk en Holstein vereenigbaar is."

— De verkiezingen voor de Pruissische tweede kamer, welke de 5den dezer hebben plaats gehad, zijn te Berlijn geheel in den ge der hevige demokraten uitgevallen. De kiezers der hoofdstad hebb hunne keus gevestigd op de bekende heeren Waldeck, Rodbert en Jacobi, ieder in twee kiesdistricten, en voorts op de heeren Temm Behrends en Phillips. Te Magdeburg is de heer von Unruh, d president van het in December te Berlijn verbleven gedeelte der co stituerende vergadering, verkozen. — Volgens de *Köllnische Zeitung* z ook in de Rhijnprovincien de meeste keuzen in denzelfden geest u gevallen.

— De luitenant-veldmaarschalk gouverneur van Weenen, vo Welden, heeft den 31sten Januarij eene bekendmaking uitgevaardigd waarin hij zijne ontevredenheid te kennen geeft dat de algeme ontwapening der stad, die door den veldmaarschalk von Windisc Grätz bij zijne proclamatien van 23 October en 1 November 1848 w bevolen, nog steeds niet ten volle is uitgevoerd, in weerwil van verschillende waarschuwingen die sedert door de bevoegde overhed waren gedaan. Hij verklaart verder, dat de tijd van lankmoed heid thans voorbij is, en dat hetgeen met zachtheid niet te ve krijgen is geweest, thans met geweld zal moeten bereikt word Reeds was het standregt afgekondigd zonder dat dit echter voldoen was om de onruststokers, die zich steeds aan de straffende ha der geregtigheid wisten te onttrekken, van hunne plannen te do afzien, daar zij veeleer er in bleven slagen de door hen ve leide personen met de hoop te vleijen dat langs den weg van op stand de anarchie wederom het hoofd zou kunnen opsteken en een gelukkige toekomst voorbereiden. Dien ten gevolge werden nog altij wapenen verduisterd, herhaaldelijk nachtelijke aanvallen op wach posten gepleegd; dit alles bewees maar al te duidelijk wat men in h schild voerde, maar tevens bleek daaruit, dat de gemeenteraad, evenm als de eigenaars der huizen hunnen toestand, hunnen pligt en hun belangen kennen of begrijpen, vermits, indien deze het bestuur m meerder ijver hadden ondersteund, een gewenschte uitslag reeds lang pogingen tot opsporing der wapenen en der schuldigen zou hebben b

kroond. Thans zag het bestuur zich tot zijn leedwezen genoodzaakt zelf tusschen beide te treden, weshalve de gouverneur de binnen den kring der in staat van beleg verklaarde streek gelegen gemeenten en hare besturen voor de niet-uitlevering der wapenen en ammunitie verantwoordelijk stelt, met dien verstande, dat aan iedere gemeente, binnen welker gebied voortaan verborgen wapenen of ammunitie worden ontdekt, eene geldboete van 1000 tot 20,000 gulden, naar gelang der omstandigheden, zal worden opgelegd, terwijl bovendien de schuldigen volgens het standregt zullen worden behandeld. Intusschen wordt alsnog een termijn van 48 uren verleend, binnen welken de uitlevering straffeloos kan plaats hebben, terwijl al wie daaraan niet mogt voldoen en schuldig worden bevonden, naar gelang der omstandigheden, op staanden voet met boete of gevangenis gestraft zal worden. Het door de schuldigen verbeurde geld vervalt aan de kas der gemeente waartoe hij behoort. De door de gemeenten verbeurde boeten zullen aan de voor elk geval aan te wijzen openbare gestichten vervallen.

FRANKRIJK.

Volgens de berigten uit Parijs van den 5den was dien dag de rust aldaar niet in het minst gestoord geworden en hadden zich alzoo de geruchten van eene nieuwe zamenspanning, die den 5den moest uitbarsten, niet verwezenlijkt.

De nieuwe worstelstrijd, die in de zitting der nationale vergadering van dien dag tusschen deze en het ministerie moest plaats hebben, was geenszins zoo hevig geweest als men gevreesd had en de uitslag daarvan was zeer gunstig voor het ministerie geweest. In deze zitting werden twee voorstellen van een gemotiveerd overgaan tot de orde van den dag, met betrekking tot de interpellatie ter zake van het onder couvert van het ministerie van binnenlandsche zaken aan de prefecten afgezonden stuk, behandeld. Het eene van den heer Perrée, die vroeger met de bedoelde interpellatie optrad, welk voorstel aldus luidde: »De nationale vergadering, verklarende dat de gedragslijn van het ministerie haar toeschijnt de republiek in gevaar te brengen, gaat over tot de orde van den dag." Het andere van den generaal Oudinot was aldus gesteld: »De nationale vergadering, zich vereenigende met de conclusie der commissie en in aanmerking nemende dat de voor de vergadering beleedigende circulaire door het ministerie volkomen gedesavoueerd en afgekeurd is, gaat over tot de orde van den dag." De heer Léon Faucher, minister van binnenlandsche zaken, die bij de beraadslaging nagenoeg alleen voor de regering is opgetreden, is begonnen met eene opheldering te geven omtrent de in den *Moniteur* geplaatste verklaring der regering, die wij in ons vorig nommer mededeelden. Hij gaf te kennen dat die verklaring te beschouwen was niet als eene tegen de vergadering gerigte uitdaging, gelijk sommigen meenden, maar als eene geruststelling voor de natie op een oogenblik dat de aftreding van het ministerie voor de veiligheid des lands gevaarlijk kon schijnen. In het vervolg zijner rede heeft de minister op nieuw verklaard van de bedoelde circulaire aan de prefecten volstrekt geen kennis gedragen te hebben. Bij den verderen loop der beraadslaging, die niet bijzonder lang duurde, lichtte de generaal Oudinot zijn voorstel kortelijk toe. Nadat de vergadering met 435 tegen 403 stemmen besloten had, dat in de eerste plaats over het voorstel van dien generaal gestemd zou worden, werd hetzelve met 461 tegen 359 stemmen aangenomen, zoodat de meerderheid ten gunste van het kabinet 102 stemmen bedroeg.

De uitslag dezer stemming werd volgens de bijzondere berigten vooral ook daarom van gewigt geacht voor het ministerie, omdat dit nieuwe bewijs van de weifeling die bij de vergadering heerscht, haar meer en meer van hare populariteit zou doen verliezen en alzoo hare ontbinding verhaasten moet. De berigtgever merkt nog op, dat de keuze der nieuwe vice-presidenten en secretarissen, die maandelijks plaats moet hebben en den 5den vòòr den aanvang der zitting in de bureaux geschied was, geenszins eene overwinning der regering had doen vooruitzien, daar de verkozenen allen kandidaten zijn van de club van het Palais National. Men was in gespannen verwachting omtrent den afloop der beraadslaging over het voorstel van den heer Rateau, die den volgenden dag gehouden zou worden.

— De *Constitutionnel*, de bovenvermelde in den *Moniteur* geplaatste verklaring der regering overnemende, voegt daarbij de volgende beschouwingen:

»Dit besluit van den ministerraad is slechts de vervulling van een pligt, waaraan het ministerie zich niet onttrekken kon zonder de vruchten van zijne vroegere loffelijke handelwijze verloren te doen gaan en zonder afstand te doen van de erkentelijkheid, die de natie aan hetzelve verschuldigd zal zijn voor zijne vaderlandslievende standvastigheid. Wij zouden onregtvaardig zijn, indien wij niet tevens hulde bragten aan de vastberadenheid, die het hoofd van het uitvoerend gezag aan den dag heeft gelegd. Het gedrag van den President was en is nog eerlijk, moedig en regtschapen; de man die den 10den December verkozen werd, heeft den zin der groote volksbeweging, waaraan hij zijne verkiezing verschuldigd is, begrepen, en in de keuze der mannen die hij aan zich heeft verbonden, heeft hij gehandeld in overeenstemming met de schitterende manifestatie van het nationaal gevoel; hij heeft zijn vertrouwen willen plaatsen daar, waar reeds het vertrouwen der natie was. Hij vervulde alzoo zijn eersten pligt; de standvastigheid zijner trouw aan dien pligt verzekert hem de krachtdadige ondersteuning en de levendige sympathie van alle welgezinde burgers.

»Het oor te sluiten voor het geroep der partijen, om slechts naar de stem der natie te hooren, is een bewijs dat men waardiglijk de taak begrijpt, die de constitutie aan het hoofd van het uitvoerend gezag opdraagt en de verdienstelijkheid daarvan is deste grooter, wanneer, gelijk thans, de vervulling van die taak een vasten wil en onvermoeide inspanning vordert en eene menigte beschuldigingen en lasteringen na zich sleept."

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 5 Februarij: 5 pcts renten fr. 76.65; 3 pcts idem fr. 45.95.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den 7den Februarij* 1849.

De *Alkmaarsche Courant* deelt het verslag mede omtrent den staat van den landbouw in het jaar 1848, ingeleverd door het departement Alkmaar der Nederlandsche Maatschappij ter bevordering van Nijverheid, houdende hoofdzakelijk het volgende in:

» 1. Tarwe. Hoezeer de uitkomsten niet aan de ruime vooruitzigten van den winter hebben beantwoord, is dit gewas over het geheel redelijk geslaagd en was de qualiteit goed. Op de markt te Alkmaar werden 13176 mudden aangevoerd en was de prijs gemiddeld f 7.50 per mud.

» 2. Rogge. De algemeene mededeeling op het artikel tarwe gold ook ten aanzien der rogge, waarbij kan worden gemeld, dat men aan den duinkant en elders in dit district voortgaat de cultuur op rijen in te voeren, waarvan de betere uitkomsten en belangrijke besparingen van zaaizaad meer en meer worden op prijs gesteld. De aanvoer van rogge op de markt te Alkmaar beliep 8978 mudden, die gemiddeld tegen f 5 per mud zijn afgezet.

» 3. Garst. De berigten omtrent dit artikel luiden uit de meeste gemeenten vrij voldoende. Op de markt te Alkmaar werden 19,400 mudden garst, ½ meer dan in het vorige jaar, aangevoerd, en was de prijs van f 3 tot f 5.25 per mud.

» 4. Haver. De berigten aangaande dit gewas zijn algemeen gunstig, ofschoon de korrel niet zwaar was. De aanvoer op de markt te Alkmaar beliep 30,483 mudden, waarvoor gemiddeld f 2.50 per mud werd besteed.

» 5. Boekweit gaf op Texel een goed gewas; men gaat voort dit gewas, hoezeer in geringe hoeveelheden, meer aan den duinkant te verbouwen, waar men over de uitkomsten tevreden is. De prijs was f 5.50 per mud.

» 6. Koolzaad. Door de droogte raakte dit gewas te spoedig uitgebloeid; ook is het verbouw over het geheel slecht geslaagd; dat van het zomerzaad echter beter. Inzonderheid in de nieuw ingedijkte polders leed het mosterdzaad veel van de rups: de jonge plant van het koolzaad leed meer van het gebit. Ter markt van Alkmaar werden 3752 mudden koolzaad tegen den prijs van f 8 à f 10.50 en 197 mudden mosterdzaad tegen f 10 per mud afgezet.

» 7. Vlas. In den Wieringerwaard en op Texel is de vlasbouw goed, elders maar redelijk geslaagd. Op Texel is men buitengewoon voldaan. Het lijnzaad, waarvan 59 mud op de markt te Alkmaar werd gebragt, gold f 10 per mud.

» 13. Erwten zijn over het geheel goed geslaagd, inzonderheid de witte en groene; de graauwe zijn slechter uitgevallen. Op Texel hebben echter alle soorten een uitnemend gewas opgeleverd, niettegenstaande zij nog al wat door den regen leden en veelal wormig zijn. Te Alkmaar werden 1646 mudden ter markt gebragt: de prijzen waren van de graauwe f 7.50 à f 12, groene f 7.50 à f 10, witte f 7.50 per mud.

» 14. Paarden- en duivenboonen. Op kleine uitzonderingen na, zijn alleen paardenboonen geteeld, die over het algemeen wel geslaagd zijn, bijzonder in den Wieringerwaard, waar men zeer tevreden is; minder op Texel en het Heldersche Koegras, ofschoon hier de qualiteit goed was. Op de markt te Alkmaar beliep de prijs gemiddeld f 4, enkele partijtjes zijn à f 7 per mud afgezet; de aanvoer beliep daar 6619 mudden.

» 16. Aardappelen. Dit artikel heeft in 1848 doorgaans meer van de rotziekte geleden dan in het vorige jaar. Van alle gemeenten in dit kwartier, ook van de zandgronden, waarin dit gewas vroeger meer dan elders van de ziekte gespaard bleef, zijn de berigten ongunstig; wordende nagenoeg de helft, soms twee derde gedeelten als verloren opgegeven; over het geheel vertoonde zich anders de kwaal, ook dit jaar, in hoogere mate op de lage en zware gronden dan op hooge en schrale stukken. De prijzen der aardappelen beliepen van f 2.50 à f 4.50 per mud.

» 17. Knollen zijn weinig gezaaid en slecht uitgevallen; de rapen in den duinkant leden door veel regen in den zaaitijd, en leverden een schraal gewas.

» 18. Wortelgewassen zijn over het geheel goed geslaagd en rendeerden niettegenstaande de lage prijzen, wel.

» 20. Klaver. Dit gewas is op de zware gronden uitmuntend geslaagd.

» 21. Graslanden en hooi. De graslanden, bijzonder de hooger gelegene, stonden in den droogen voorzomer niet voordeelig, maar hebben zich later bij beter weder hersteld; zoodat de berigten over het algemeen gunstig luiden. De 1000 Nederlandsche ponden hooi golden f 16 à f 29."

Volgens de officiele opgaven wegens den staat der Nederlandsche rivieren, was dezelve als volgt:

De MAAS te Grave, 's morgens ten 8 ure, op den 3den Februarij 7.93, op den 4den 7.84, op den 5den 7.70, op den 6den 7.56 el.

De WAAL, te Hulhuizen, op den 3den Februarij 3.13, op den 4den 2.98, op den 5den 2.85, op den 6den 2.73 el.

De NEDER-RHIJN, te Pannerden, op den 3den Februarij 2.84, op den 4den 2.70, op den 5den 2.57, op den 6den 2.45 el; — te Arnhem, op den 3den Februarij 2.40, op den 4den 2.29, op den 5den 2.15, op den 6den 2.00 el.

De IJSSEL, te Westervoort, op den 3den Februarij 2.46, op den 4den 2.34, op den 5den 2.20, op den 6den 2.10 el.

MALAGA, 24 *Januarij* 1849. — Gedurende de laatste zes maanden van het jaar 1848 zijn alhier aangekomen 7 Nederlandsche schepen, als: 3 uit Gibraltar, waarvan 2 met onderscheidene koopwaren en 1 in ballast, 1 uit Jersey in ballast, 1 uit Alicante met goederen ten doorvoer bestemd, 1 uit Vlaardingen in ballast en 1 uit Livorno in ballast.

Van deze schepen zijn er 4 naar Amsterdam, 2 naar Rotterdam en 1 naar Vlaardingen vertrokken, geladen met wijn, lood, rozijnen, citroenen, oranje-schillen, olie enz.

De handel in vruchten is in het afgeloopen saizoen vrij levendig geweest, de oogst was overvloedig en de prijzen waren matig.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN FINANTIEN.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Derde* trekking der *Tweede* Klasse van de 207de *Staats-Loterij*, op Woensdag den 7den Februarij 1849, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°. 10572 een prijs van 1000 gulden,
» 4822 » » » 1000 »
» 4792 » » » 1000 »

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. FRIESWIJK.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belang hebbende, dat volgens een aan hem

door het Departement van Buitenlandsche Zaken nader medegedeeld berigt van de Belgische Regering, de Oeverlichten te *Ostende* (bedoeld in de onder den datum van den 15den Januarij jl. in de *Nederlandsche Staats-Courant* geplaatste advertentie), welke bestemd zijn om te dienen tot Signalen of Seinen voor de Vaartuigen, Overbrengers der Brievenmalen, voor het binnenkomen dier haven ontstoken zouden worden, te rekenen van Zondag den 21sten Januarij, bij Zons-ondergang.

Om alle misverstand omtrent de Oeverlichten te *Ostende* voor te komen, is het van belang op te merken:

1°. dat het *Groene* Vuur op het Westerpaalwerk alléén zal dienen tot het verlichten van het uiteinde van dat paalwerk;

2°. dat het binnenkomen van de Haven niet zal kunnen plaats hebben, dan nadat het *Roode* Vuur van het Oosterhoofd mede zal zijn ontstoken.

Deze Signalen of Seinen zullen aanwijzen dat er meer dan 9 en minder dan 16 voeten (van *Ostende*, van 27½ centimeters) diepte water tusschen de hoofden is. Wanneer de zee 16 voeten waterhoogte zal bereikt hebben, zal het *Roode* Vuur worden uitgedoofd en zal men alsdan ontsteken de *twee gewone Tijlichten*, geplaatst het een op het Sluizenhoofd aan den Oosterhavendam, het andere opwaarts in de Duinen nabij het Keizerlijk Fort. Bij de afloopende zee zullen deze Tijlichten worden uitgedoofd, op het oogenblik dat de zee niet meer dan eene waterhoogte van 16 voeten zal bereiken. Men zal alsdan ontsteken het *Roode* Vuur op het Oosterhoofd, hetwelk op zijne beurt zal worden uitgedoofd wanneer er niet meer dan 9 voeten diepte water zal overblijven.

's Gravenhage, den 6den Februarij 1849.

De Minister van Marine,
J. C. Rijk.

*** *Koninklijke Nederlandsche Marine*, op den 1sten Januarij 1849, op autorisatie van Zijne Excellentie den Minister van Marine gedrukt en uitgegeven ten koste en ten behoeve van het Fonds voor Oude en Gebrekkige Zeelieden, is tot den prijs van 60 cents te bekomen ter Secretarie van het Departement van Marine te 's Gravenhage, alsmede bij de Directien der Marine te Amsterdam, te Rotterdam en te Vlissingen; — wordt niet in commissie verzonden, maar moet voor bepaalde rekening ontboden worden.

MINISTERIE VAN OORLOG.

Eerste Fortificatie - Directie.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

Ingevolge magtiging en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Oorlog, zal, door den Kolonel D. Bos, Directeur der voornoemde Directie, of bij zijne afwezendheid door den Eerstaanwezenden Ingenieur te Breskens, in het openbaar worden Aanbesteed:

1. Het Herstellen van het Dak van en van het Rabat om het Kruidmagazijn in het Bastion N°. 2 van het Fort Frederik Hendrik;

2. Het maken van een Regenbak en bijbehoorende zaken bij de Poort van het Fort Frederik Hendrik te Breskens.

Deze Aanbestedingen zullen plaats hebben op Donderdag den 22sten Februarij 1849, des voormiddags ten 11 ure, ten huize van den Logementhouder W. Muller te Breskens, alwaar de Bestekken acht dagen te voren ter lezing zullen liggen; kunnende inmiddels nader onderrigt worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur aldaar.

De Kolonel, Directeur voornoemd,
Bos.

Eerste Fortificatie - Directie.

OPENBARE AANBESTEDING.

Ingevolge magtiging en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Oorlog, zal, door den Kolonel D. Bos, Directeur der voornoemde Directie, of bij zijne afwezendheid door den Eerstaanwezenden Ingenieur te Delft, in het openbaar worden Aanbesteed:

Het Verrigten van eenige Voorzieningen en Vernieuwingen aan 's Rijks Militaire Gebouwen te Delft, met Bijlevering van alle daartoe benoodigde Bouwstoffen.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben op Woensdag den 21sten Februarij 1849, des middags ten 12 ure, ten huize van G. Huijbers, Logementhouder nabij de Haagpoort te Delft, alwaar het Bestek acht dagen te voren ter lezing zal liggen; terwijl nader onderrigt kan worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur aldaar.

De Kolonel, Directeur voornoemd,
Bos.

Eerste Fortificatie - Directie.

OPENBARE AANBESTEDING.

Ingevolge magtiging en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Oorlog, zal, door den Kolonel D. Bos, Directeur der voornoemde Directie, of bij zijne afwezendheid door den Eerstaanwezenden Ingenieur te Vlissingen, in het openbaar, in massa, worden Aanbesteed:

Het doen van Herstellingen aan de Kazematten van Nommer Één (1) tot en met Nommer Zes (6), in het Bastion Nommer Elf (11) te Vlissingen, met Bijlevering van alle daartoe benoodigde Bouwstoffen.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben op Dingsdag den 27sten Februarij 1849, des voormiddags ten 11 ure, ten Huize van de Weduwe M. D. Peters, in het Hôtel de Commerce te Vlissingen, alwaar het Bestek acht dagen te voren ter lezing zal liggen; kunnende inmiddels nader onderrigt worden verkregen bij den Eerstaanwezenden Ingenieur te Vlissingen.

De Kolonel, Directeur voornoemd,
Bos.

Eerste Fortificatie - Directie.

OPENBARE AANBESTEDING.

Ingevolge magtiging en onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Minister van Oorlog, zal, door den Kolonel D. Bos, Directeur der voornoemde Directie, of bij zijne afwezendheid door den Eerstaanwezenden Ingenieur te Amsterdam, in het openbaar worden Aanbesteed:

Het Stellen van Grenspalen op 's Rijks Militaire Gronden in de Linie van Amsterdam, gelegen in het Front tusschen Pampus en het Ha lemmermeer en in de Gemeente Diemen, Ouder-Amstel en Nieuw Amstel, met Bijlevering van alle daartoe benoodigde Bouwstoffen.

Deze Aanbesteding zal plaats hebben op Zaturdag den 10den Februarij 1849, des middags ten 12 ure, in het Logement het Ro in de Doelenstraat, alwaar het Bestek acht dagen te voren ter le zal liggen; kunnende inmiddels nader onderrigt worden verkregen den Eerstaanwezenden Ingenieur te Amsterdam.

De Kolonel, Directeur voornoemd,
Bos.

HERVERPACHTING VAN TOLLEN.

Op Maandag den 12den Februarij 1849, des voormiddags ten 10 zal de Ontvanger der Domeinen te Alkmaar, al of niet in tegenw digheid van den Arrondissements-Directeur der Indirecte Belasti aldaar, en ten overstaan van den te Alkmaar residerende No A. P. de Lange, in den Nieuwen Doelen te Alkmaar, in het o baar en onder nadere goedkeuring van den Minister van Fina voor den tijd van Drie Jaren Herverpachten, de Tollen staande volgende Groote Wegen:

Weg der Eerste Klasse n°. 4 (van Haarlem naar Alkmaar)

1°. Den Tol n°. 6, staande in de Gemeente Heilo;

2°. Den Tol n°. 4, staande buiten het Dorp Castricum.

Weg der Eerste Klasse n°. 5 (van het Nieuwe Diep naar Alkm

3°. Den Tol no. 2, staande aan het Koegras, onder de Gemeente He

Deze Herverpachting zal geschieden op dezelfde Voorwaarden, w de Verpachting van 22 Januarij 1849 heeft plaats gehad; welke lezing liggen ten Kantore van den voornoemden Ontvanger der Dome

De Ontvanger der Domeinen,
Benteijn.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Vonnissen der Regtbank te Amsterdam, Eerste Ka beide gewezen op 29 Januarij 1849, zijn 1°. *Pieter Bredenhof*, 2°. *Adriana van Weemen*, Weduwe van *Andreas Masensky*, we voortdurende Krankzinnigheid onder Curatele gesteld; beide, we het niet aanwezig of niet bekend zijn van hunne Bloedverwan op Requisitoir van het Openbaar Ministerie.

Geschiedende hiervan aankondiging ingevolge art. 498 Burge Wetboek.

De Officier van Justitie te Amsterdam,

[Kosteloos.] C. H. B. Boot.

*** Bij Acte, voor den Heer Kanton-regter in het kanton Ter provincie Gelderland, op den 30sten Januarij 1849 verleden en be lijk geregistreerd, is door Vrouwe *Johanna Francisca Ludgardis Gert Diepenbroek*, Weduwe den Heer *Aloysius Reigers*, zonder be wonnende te Ulft, gemeente Genderingen, aan haren negentienja Zoon, *Karel Melchior Aloysius Reigers*, Handligting verleend tot Drijven van Handel in IJzerwaren.

Mij bekend,
De Nerée tot Babberich.

*** Bij behoorlijk geregistreerde Acte, verleden door den Edel baren Heer Kanton-regter te Grave, in dato den 20sten November 1 is door den Heer *Petrus Johannes Martinus Hermans*, Lid van den R der stad Grave, en aldaar woonachtig, aan deszelfs Zoon, *Franci Jacobus Henricus Hermans*, zonder beroep, mede te Grave wone oud 21 jaren, Handligting verleend, en aan denzelve de Regten to kend tot het Houden van de Bank van Leening te Grave, en ver tot het aangaan van alle verbindtenissen daartoe betrekkelijk.

Geschiedende deze afkondiging ter voldoening aan artikel 486 het Burgerlijk Wetboek.

Quod attestor,
De Griffier,
Arentz.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers in de onder voorre Boedelbeschrijving aanvaarde Boedel en Nalatenschap van wijlen den *Jan Jörgen Wittig*, in leven Mr. Kleedermaker en Winkelier, gewo hebbende en op den 17den October 1848 overleden te Amsterdam den Haarlemmerdijk, worden bij deze verwittigd, dat de Rekening Verantwoording wegens het beheer van gemelden Boedel ter inzag liggen ten Kantore van den Notaris *J. G. Pouw*, op de Keizersgra bij de Brouwersgracht, te Amsterdam, gedurende deze m Februarij, des voormiddags van 10 tot 12 ure, des Zondags uitg derd. Zullende, na verloop dezer maand geen verzet gedaan zij worden overgegaan tot voldoening der Schulden, voor zooverre bedrag der Nalatenschap zal toereikende zijn.

BEURSPRIJS VAN SCHULDBRIEVEN.

Amsterdam, 6 *Februarij* 1849.

Nederland. — Werk. Schuld 2½ pct. 49¼; 3 pct. 58¼; 4 pct Amortisatie-Synd. 3½ pct. —; Aand. Handelm. 4½ pct. —; Leening 1844 4 pct. —; Aand. Arnh. spoorweg 4½ pct. 80; dito —; Haarlemmermeer —.

Rusland. — Bij *Hope en Comp.* 5 pct. 101⅜; Dito A°. 1828 — 5 pct. 100⅞; Inschr. op 't Grootb. 6 pct. —; Dito Certificaten 6 pct Negot. 1831 en 1833 5 pct. 89⅝; Negot. 1840 4 pct. 81¾ à 82; Dito S *litz*, 4 pct. $81\frac{11}{16}$ à ¾.

Spanje. — Bij *Ardoin* 1835 5 pct. 11; Dito onbepaald, 5 pct. Dito Coupons $7\frac{3}{16}$ à $\frac{13}{16}$; Nieuwe 3 pct. 30¼; Binnenlandsche 3 pct. Deferred —; Passive —; Uitgest. Schuld —.

Portugal. — Te Londen 3 pct. 26; Dito 4 pct. 26⅞; Binnenland 5 pct. —.

Oostenrijk. — Bank 5 pct. —; Dito 4 pct. —; Metalliek 5 pct. Dito 2½ pct. 38¾; Aandeelen *f* 500 bij *Rothschild f* —; Dito *f* dito 1839. —.

Griekenland. — Te Londen 5 pct. $4\frac{9}{16}$ à 5.

Brazilie. — Te Londen 1824 5 pct. 82½; dito 1843 5 pct. —.

Peru. — Te Londen 6 pct. 35.

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.